

રોજ કતારો લાગતી થાય ન દર્શન પ્રાપ્ત
વારો આવે માંડ ત્યાં ઈશ્વર થાય સમાપ્ત

એને દેવો હોય છે સાચુકલો આરામ
તેથી ગમતા લોકને રાખે છે ગુમનામ

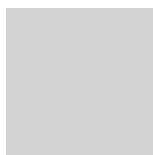
કઠિયારો તાકાતનું એમ કરાવે ભાન
ડાળી જે ના તૂટતી એના તોડે પાન

સંજોગોની ટોળકી કરતી ઝૂંટાઝૂંટ
ઘોળે દહાડે ચાલતી હાવભાવની લૂંટ

કેવી રીતે હોજરી સુંદર સ્વચ્છ રખાય
કૈંકના ઘરમાં ભૂખની રોજ શિબિર યોજાય

એક ટપાલી આંગણે આવીને મૂંઝાય
રંગોળી પર કેમની કાળોતરી ફેંકાય

આવે છે ક્યારેક પણ એવી તો ગુણવાન
આંખો મીંચી લે તરત દેખી ઘર વેરાન

મંચ અને ફૂટપાથમાં છે એક વાત સમાન
શાલ ઓઢતા બેઉની સરખી છે મુસ્કાન

પળપળમાં છે થીંગડાં એનું પહેલા બોલ
શાને માટે શોધવી પરંપરાની પોલ!

તડમાંથી જન્મ્યું કિરણ ઘરને નથી સ્વીકાર્ય
લાગ્યું લાંછન ભીંતને ભંગ થયું કૌમાર્ય

જઈ રહ્યો છું કઈ તરફ એથી હુંય અજાણ
ધૃતરાષ્ટ્રના હાથથી છૂટેલું છું બાણ!

સાધુઓ વિસરી ગયા સંચરવાની મોજ
બેઠા છે માથા ઉપર આશ્રમના લઈ બોજ

શાખ, ઘરેણાં, હળ, બળદ, ઘર, ખેતર ગુમ થાય
એમાં બાકી હોય તો પલકારો ખોવાય

સગવડ, શાંતિ, શિસ્તતા હેમખેમ જળવાય
સંબંધોમાં ઉંબરો ઘરની જેમ રખાય

એનો રથથી ઊતરી કર્યો ન તેં પરમાર્થ!
જેના દુઃખ દેખી તને બોધ મળ્યો સિદ્ધાર્થ

આભના વનમાં પહોંચજો ગાજો પગના ગીત
જીવ જો તનને શીખવે ઊડી જવાની રીત

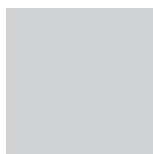
દેખીને વાંધો પડ્યો, સૂતો છે દરવાન!
જાણ પછીથી થઈ કે છે એનું ખુદનું મકાન

કોઈ તૂટી ડાળથી કાયાને ના ચીર
જોઈ જશે જો ક્યાંકથી તો શરમાશે તીર

દાસી પટરાણી થતાં સ્વચ્છ થશે માહોલ
તખ્ત ઉપર લઈ બેસશે તખ્ત તળેની પોલ

મહેણું મારે રંગનું એને તરત જ વીંધ
કાર્યોડા તું આંગળી નભની સામે ચીંધ

છોડી એની આશને તારા દુઃખમાં રાચ
દેહ કરે જો વૈતરું એને લાગે નાચ

પીંછામાં વીંટળાઈને માથે સ્પર્શે આત્મ
થાતો કોની ભૂલથી આવો બમણો લાભ

એના કફનમાં માખીઓ સામટી મારે ઘૂસ
કાલ સુધી કહેતા હતા જેને માખીચૂસ

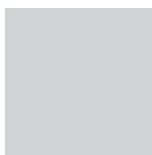
કોઈ સિતારાથી નથી ઓછી મહત્તા લેશ
હૈયે લિસોટો પાડતો કોઈ ખરતો કેશ

ગોળ ન એની કોણીએ ચોંટાડો મહેબૂબ
મોંમાં જેના જીભ છે લાંબીચોડી ખૂબ

જીવે તો ક્યાં જઈ જીવે મોટો છે આ સવાલ
સ્મશાનમાં મડદા મળે બહાર મળે મુડદાલ

તારી મૂર્તિ બસ અહીં એક જ છે મતદાર
હાથને જોડી યાયતી દુનિયા ઉમેદવાર

કોઈના વશમાં થાય તો કપાય એનું નાક
પાણીને ગમશે નહીં જોશીલો તૈરાક

કોઈના સાજા, કોઈના છે બહેરા આરાધ્ય
ધીમા-મોટા વાગતા આજીજના વાદ્ય

બાંધો કોઈ એકને દુઃખ થાય નહીં દૂર
પેટની સાથે આંખને પાટાની હો જરૂર

ભીંતે દેખે પોપડા જુએ ન ઉપન્યાસ
બોદી નજરો કાઢશે વેવાઈનો ક્યાસ

કોઈ ચરમ સુખ આપતો ભીતરનો આ ખેલ
ખોટું ખોટું લાગવું બહારથી ગાફેલ

કપરું જીવન જોઈને ખૂણે ભરાયા ભાઈ
દરવાજે ઊભી રહી ધંધાવાળી બાઈ

કોઈ હવાથી ના થશે વાંકો એમનો વાળ
ગાળ ઉપર ખાઈ જતા જેઓ ધાણાદાળ

ગર્ભવતી સ્ત્રીમાં પ્રથમ આવે આ બદલાવ
બે જણના દેખાય છે એક ચેહરે મુખભાવ

